

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudkyně JUDr. Kateřinou Malíkovou ve věci

navrhovatele: **Finanční úřad pro hlavní město Praha, IČO 72080043**
sídlem Štěpánská 619/28, 110 00 Praha 1

za účasti: **Distribución Mercat, spol. s r.o., IČO 48587141**
sídlem Vysočanská 382/20, 190 00 Praha 9

o zrušení obchodní korporace s likvidací a jmenování likvidátora,

takto:

- I. Obchodní korporace **Distribución Mercat, spol. s r.o., IČO 48587141**, se zrušuje a nařizuje se její likvidace.
- II. **Likvidátorem** obchodní korporace **Distribución Mercat, spol. s r.o., IČO 48587141**, se jmenuje JUDr. Patrik Graňák, IČO 72015594, narozen 1. 6. 1982, sídlem Svatováclavská 97/6, 733 01 Karviná – Fryštát.
- III. Obchodní korporace **Distribución Mercat, spol. s r.o., IČO 48587141**, je povinna zaplatit na účet Městského soudu v Praze soudní poplatek ve výši **2 000 Kč** ve lhůtě 15 dnů od právní moci tohoto usnesení, číslo účtu: **3703-2928021/0710**, variabilní symbol: **7022260524**.
- IV. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Návrhem doručeným soudu dne 4.11.2024 se navrhovatel domáhal zrušení obchodní korporace **Distribución Mercat, spol. s r.o., IČO 48587141**, sídlem Vysočanská 382/20, 190 00 Praha 9. Návrh odůvodnil tím, že obchodní korporace (dále též „společnost“) za zdaňovací období let 2020-2023 nepodala přiznání k dani z příjmů právnických osob, ačkoliv je k tomu podle ust. § 38m odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, povinna, a do Sbírký listin obchodního rejstříku žádný z těchto dokumentů nezaložila. Ve vztahu k navrhovateli je společnost nekontaktní. Z uvedeného lze dovodit, že společnost nevykonává žádnou činnost a je tedy dán důvod pro zrušení společnosti podle ust. § 93 písm. b) zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „z. o. k.“).
2. Soudu je známo z jeho činnosti jako soudu, který vede obchodní rejstřík, že obchodní korporace nedostala své povinnosti uložené jí dle výše uvedeného ustanovení zákona o daních z příjmu, neboť skutečně za roky zmiňované navrhovatelem nezaložila zákonem stanovené listiny do Sbírký listin. Lze tedy usuzovat na nečinnost této obchodní korporace.
3. Dle ust. § 172 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, umožňuje-li zákon soudu zrušit právnickou

Shodu s prvopisem potvrzuje Filip Krejčí.

osobu z důvodu, který lze odstranit, soud jí před vydáním rozhodnutí stanoví přiměřenou lhůtu k odstranění nedostatků.

4. Z těchto důvodů zdejší soud vyzval společnost usnesením ze dne 12.11.2024, č.j. 70Cm 2605/2024-4 k vyjádření a odstranění důvodů vedoucích k jejímu zrušení, ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho doručení. Předmětné usnesení bylo účastníkům doručeno, lhůta k nápravě uplynula marně.
5. Řízení o zrušení společnosti je řízením nesporným, okruh účastníků je vymezen v ust. § 6 odst. 1 zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních (dále jen „z. ř. s.“), dle něhož v řízení, které může být zahájeno i bez návrhu, je účastníkem řízení (dále jen „účastník“) ten, o jehož právech nebo povinnostech má být v řízení jednáno.
6. Procesní postavení návrhovatele je zcela nesporné, rovněž je nesporným účastenství zrušované společnosti v daném řízení. Pokud se týká společníků společnosti, jež má být zrušena, soud i se znalostí rozhodnutí ze dne 12. 9. 1995, sp. zn. IV. ÚS 230/95 Ústavního soudu ČR, dospěl k závěru, že společníky zrušované společnosti za účastníky řízení paušálně považovat nelze. K tomuto závěru dospěl soud na základě úpravy zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o. z.“) a úpravy v z. o. k., účinných od 1. 1. 2014, podle které se postavení akcionářů a společníků společnosti s ručením omezeným výrazně sblíží, neboť k obchodnímu podílu je možno vydat kmenový list, který je cenným papírem, menší míra podobnosti postavení je také s postavením členů družstva a dalších korporací podle o. z., akcionáři ani členové těchto korporací nejsou považováni právní vědou ani judikaturou za účastníky řízení, byť mají majetkovou účast ve společnosti. Postavení společníka s ručením omezeným v řízení o zrušení společnosti jakožto účastníka řízení nemůže z pohledu soudu bez dalšího založit pouze fakt, že společník společnosti s ručením omezeným, je na rozdíl od akcionáře soudu znám, zákon z pohledu rozsahu práv osob s majetkovou účastí na společnosti nerozlišuje mezi akcionářem a společníkem s ručením omezeným, případně osobou majetkově zainteresovanou na jiné formě obchodní korporace.
7. Dle názoru soudu pak podle stávající právní úpravy právem společníka primárně není být pasivním společníkem společnosti, ale to, že po založení společnosti z titulu svého postavení společníka řídí a kontroluje chod společnosti tak, aby společnost plnila svůj zákonem vymezený účel. Samo zrušení společnosti ze zákonných důvodů za stavu, kdy společnost neplní jí zákonem uložené povinnosti, je tedy pouze důsledkem nezájmu společníků o chod společnosti, neboť společník má po celou dobu existence společnosti aktivně kontrolovat kromě činnosti společnosti i činnost statutárního orgánu a nápravu závadného stavu případně sám iniciovat. Samo zrušení společnosti pak za stavu pasivity společníka, jak je tomu v projednávané věci, nemůže dle názoru soudu zasahovat do majetkové sféry společníků a ohrozit tak jejich práva, neboť po zrušení společnosti je nařízena její likvidace nezávislým likvidátorem, nad rámec soud poukazuje na to, že osobou přímo odpovědnou za péči o majetek a chod společnosti je statutární orgán společnosti, proti němuž se společník může v mezích zákona domáhat případné reparace, pokud statutární orgán své povinnosti nevykonával řádně.
8. V neposlední řadě závěru o tom, že společník společnosti s ručením omezeným není automaticky účastníkem řízení o zrušení společnosti, svědčí dle názoru soudu i to, že společník není ani účastníkem řízení o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady (viz usnesení Vrchního soudu v Praze sp. zn. 7 Cmo 247/2016).
9. Podle ust. § 85 písm. a) z. ř. s. řízeními o některých otázkách týkajících se právnických osob jsou řízení ve statusových věcech právnických osob, včetně jejich zrušení a likvidace, jmenování a odvolávání členů jejich orgánů nebo likvidátora, přeměn a otázek statusu veřejné prospěšnosti.

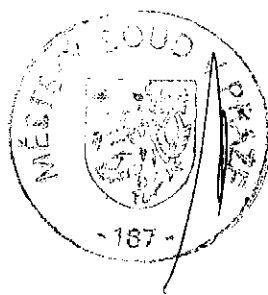
10. Podle ust. § 89 odst. 1 z. ř. s. neprovádí-li soud dokazování, není ve věcech uvedených v § 85 třeba jednání nařizovat.
11. V souzené věci nebylo třeba provádět dokazování, neboť všechny pro rozhodnutí podstatné skutečnosti shora popsané jsou soudu známy z jeho činnosti jako soudu, který vede obchodní rejstřík.
12. Dle ust. § 93 písm. b) zákona č. 90/2012 Sb., zákonu o obchodních korporacích, soud na návrh toho, kdo na tom má právní zájem, nebo na návrh státního zastupitelství, pokud na tom shledá závažný veřejný zájem, zruší obchodní korporaci a nařídí její likvidaci také, jestliže není schopna po dobu delší než 1 rok vykonávat svou činnost a plnit tak svůj účel.
13. Za stavu, kdy společnost, resp. účastník nereagoval na výzvu soudu, a náprava nebyla do dnešního dne zjednána, dospěl soud k závěru, že zjištěné skutečnosti naplňují podmínky ust. § 93 písm. b) z. o. k. pro zrušení korporace a její likvidaci, neboť závěr o tom, že společnost není schopna vykonávat svoji činnost, pro nečinnost účastníků učinit lze, a to zejména s ohledem na stav Sbírký listin, v možnostech soudu pak není blíže ověřovat případné aktivity společnosti, které nevyplývají z veřejně dostupných údajů. Proto soud rozhodl, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto usnesení, a návrhu vyhověl.
14. Podle § 191 odst. 1 a odst. 3 o. z. soud jmenuje likvidátora právnické osobě v případě, že rozhodl o jejím zrušení. Nebyl-li podán jiný návrh či nelze-li návrhu vyhovět, může soud při postupu podle odstavce 1 nebo 2 likvidátorem jmenovat i bez jeho souhlasu člena statutárního orgánu.
15. Soudu je však známo z jeho činnosti jako soudu, který vede obchodní rejstřík, že jako statutární orgán obchodní korporace je v obchodním rejstříku zapsána osoba, která nepřebírá zásilky za společnost a nereaguje na výzvy soudu, lze tedy důvodně předpokládat, že nebude řádně plnit povinnosti likvidátora. Soud proto postupoval podle ust. § 191 odst. 4 o. z. a jmenoval likvidátora z osob zapsaných do seznamu insolvenčních správců, jak vyplývá z výroku II. tohoto usnesení.
16. Jelikož řízení o zrušení společnosti podléhá poplatkové povinnosti, avšak navrhovatel je dle ust. § 11 odst. 2 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, osvobozen od poplatku, uložil soud podle výsledku řízení poplatkovou povinnost účastníkovi řízení – společnosti v souladu s ust. § 2 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, když návrhu navrhovatele vyhověl. Z tohoto důvodu byla účastníkovi uložena povinnost zaplatit soudní poplatek ve výši 2 000 Kč dle Položky 4 bodu 1 písm. c) Sazebníku soudních poplatků, jak se podává ve výroku III. tohoto usnesení.
17. Výrok IV. o náhradě nákladů je odůvodněn ust. § 23 z. ř. s., neboť bylo-li možno zahájit řízení i bez návrhu, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení podle výsledku řízení, a účastníci tedy nesou náklady řízení ze svého.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do patnácti dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu podepsaného.

Praha 17. prosince 2024

JUDr. Kateřina Malíková v.r.
soudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Filip Krejčí.